

maa betragtes som en Commandopost af den Art, som Generalstabsofficerer skulle være fattede paa at overtage, idet det er et af Generalstabsofficerernes fornemste Hverv at forestaae sige Poster. Det er ikke Noget, som bør skaffe dem et særligt Tillæg; de bør finde deres Belønning for de Tjenester, de yde i disse Poster, ved den hurtigere Forfremmelse, de i det Hele faae, fra Generalstaben over i Hæren. Det er, for ikke at komme ud af en Stilling af denne Art, der efter min Dvertydning er nyttig for den hele Krigsbestyrelse, at jeg har modsat mig dette Tillæg af 600 Rbd. Det har allerede været forhandlet tidligere, og blandt de Grunde, som jeg gjentagende Gange har seet anførte herfor, har jeg egentlig ikke seet anden end den, at, da andre Departementsdirecteurer have en højere Gage, hvorfor skal da denne Directeur for Armeens Personel, der er Departementsdirecteur, ikke have en ligesaa høj Gage som de; men en saadan Sammenligningsgrund kan her ikke gælde. Den Directeur, som saaledes kommer ind fra Generalstaben, udfører en Tjeneste, som ganske simpelt hænger sammen med den Post, hvortil han er forfremmet, og, finder man, at en saadan Generalstabsofficerer ikke kommer hurtigt nok frem og ikke nyder den Belønning, som hans større Dygtighed bør give ham, da maa det igjen vindes derved, at man hyppigt forsætter disse Officerer over i Hæren, hvorved Hæren i det Hele vinder i sin Officerbesættelse.

Det næste Forslag gaaer ligeledes løs paa at opretholde en Bestemmelse, som allerede flere Gange er antagen, idetmindste i Finantsudvalget. Krigsministeriet har nemlig begjæret en fast Løn til en Archivar ved Ministeriet, og denne Begjæring har man hovedsagelig støttet paa, at der for Tiden var betydelige Actstykker at bringe i Orden; men der er ingen skjellig Grund til at danne et Embede, for at faae Noget udført, som kun for Tiden skal udføres, og derfor maa man lønne den Vedkommende for den Tid, Arbejdet varer. Vi bør ikke engang indrømme, at der under Krigsministeriet kan opsamle sig en saadan Archivmasse, at en egen Embedsmænd i Tidens Længde skulde behøves dertil; ved en forstandig Archivforvaltning, og ved at over-

levere til, hvad man kunde kalde det historiske Archiv, de Actstykker, som ikke mere kunne anses nødvendige til de daglige Forretningers Udførelse, men som kun ere historiske Bilag, — paa den Maade blive de netop historiske Bilag — behøver det vedkommende Ministerium ikke at bebyrdes med en Archivarpost og med en egen Archivar, og derfor har jeg, hvad ogsaa flere Gange er skeet fra Rigsdagens Side, foreslaaet, at de 1200 Rbd. til Gage for en Archivar forandres til 1000 Rbd. Godtgjørelse for et Mars Archivarforretninger. Komme vi saa til næste Aar, ved en fuldstændig Oplysning om, hvad der i dette ene Aar er gjort, til at see, at der endnu behøves et Mars Arbejde, saa kunne vi yderligere bevilge det Fornødne; men lad os ikke skabe nye Gager. Naar vi sammenligne den danske Stats Befolkning med Antallet af dens Embedsmænd, saa ville vi see, at vi skulle være meget nøie regnende, inden vi etablere nye Embedsmænd.

Det er den samme Anskuelse, som har bevæget mig til at stille Forslaget under Nr. 9. Det er min fuldkomne Overbeviisning, at, medens der vistnok i Aaringerne efter Krigen i Krigsministeriet kan have opsamlet sig Arbejder, som kunne være nok saa omfattende som de, der forekom under selve Krigsperioden, hvor Meget blev skudt tilside, for blot at arbejde sig frem og fyldestgjøre de daglige Fordringer, maa den Tid dog ogsaa snart komme, hvor Krigsministeriet skrumper ind til en meget lille Forvaltning; thi en Forvaltning af imellem 7 à 10,000 Mand, bragt paa ordentlig Fod, er i sig selv en overmaade lille Forvaltning, naar Forvaltningsformerne ere saadanne, at de passe paa den fredelige Tid, hvorunder vi nu leve, medens de dog paa den anden Side ordnes saaledes, at de kunne udvides til en Tid, som er vanskelligere, til Krigens Tid; der vil da i den fredelige Tid behøves et ringere Personale end det, der har været i Krigens Tid, og derfor troer jeg, at det nu vilde være et høist urigtigt Tidspunkt, at gjøre nye Ansættelser. Jeg har allerede ofte og gjentagne Gange taget mig den Frihed at henlede Thingets og Ministerens Opmærksomhed paa, at vi ikke ville kunne fyldestgjøre de Fordringer, som stilles til os i Krigstid, hvis vi ikke be-